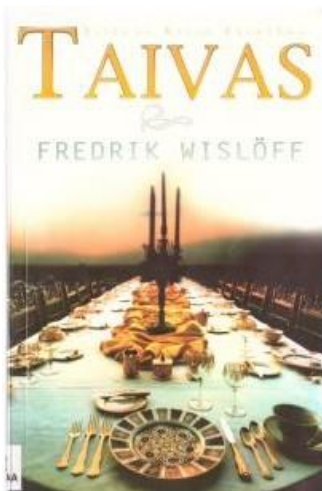

TAIVAS II

Väinö Hotti

(nettikuva)

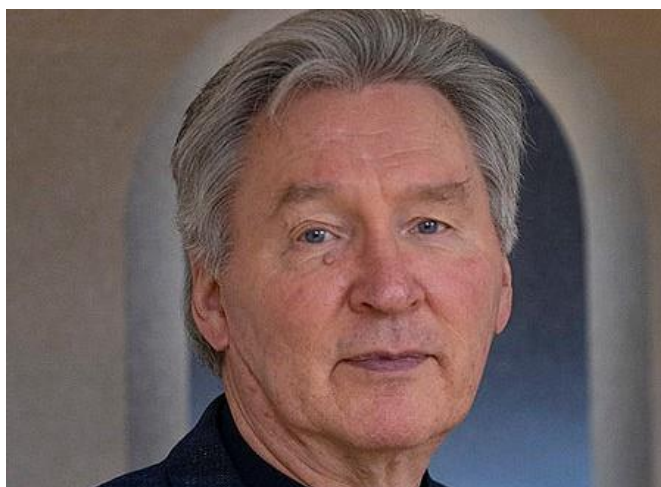
(nettikuva)

CARL FREDRIK WISLÖFF,
TAIVAS (Kuva ja Sana,
2006). Teh. ja kuvat VHn.

"Autuaat ne, jotka ovat
kutsutut Karitsan
hääaterialle!" (Ilm.19:9).

CARL FREDRIK WISLÖFF
31.12.1908 - 25.6.2004

ESIPUHE (Keijo Rainerma)

KEIJO RAINERMA

– Suomessa asenne kristittyjä ja kristinuskoa kohtaan on kylmennyt. 1980-luvulla oli vielä helpompaa toimia kristittynä yhteiskunnassa ja seurakunnassa. Kirkosta voi yleisellä tasolla sanoa, että se on arvoliberaali. Kirkko ei enää suuntaa katsettamme iäisyysasioihin. (Keijo Rainerma (netti), kuva: VIRPI KURVINEN (netti).

"Eikö Jumala, jolla ei ole alkua eikä loppua, joka on ikuinen, voisi antaa elämää ikuisena kaikelle, mikä liittyy Häneen ja lähtee Hänen kädestään. Elämän ihmeen ainoa selittäjä on ihmeellinen Jumala.

Olisi vaikea luottaa kirjaan, joka alkaa ja päättyy valheella. Raamattu alkaa puutarhasta ja päättyy suurkaupunkiin. Kummassakin kaikki on täydellisen hyvin" (Wislöff, Taivas, s.8).

"Toisaalta, ellei Jumalaa ole, mistä kaikki kaunis ja hyvä" (s.8).

"Miksi tyytyä pisaroihin, kun tarjolla on lähde? Miksi tyytyä säteisiin, jos voi saada auringon. Miksi asettua puolimatkan krouviin, jos voi päästä kotiin!" (10).

”Jos Sinua kaiken turhuus uuvuttaa ja elämän raskaus masentaa, lue Raamatustasi kaksi viimeitä lukua” (11).

*”Jos Jumala on rakkaus ja kaikkivaltias, miksi Hän ei poista pahaa maailmasta? Pitkämielisyytensä tähden, vastaa Raamattu. Hän antaa sinulle ja minulle aikaa parannukseen. Jumala tulee ratkaisemaan pahan ongelman sulkemalla persoonallisen pahan, Saatanan ja kaiken häneen liittyvän ikuiseen helvettiin. **Sitä ennen tämä vanha maailma pimenee ja mätänee korjauskelvottomaksi.** Edessäpäin ei ole ihmiskunnan loistava kehitys, vaan suuren Babylonin, ihmisen itsensä itseään varten rakentaman maailmanjärjestyksen tuhoutuminen omaan mahdottomuuteensa. Siinä järjestelmässä ei ole tilaa Jumalalle, vaan **kaiken keskuksena on ihminen.** Vanha taivas ja maa kääritään kokoon kuin kulunut riepumatto. Mutta silloin täydellinen hyvä tulee mahdolliseksi. Jumala luo uuden taivaan ja uudesn maan. Jumala itse, kaiken rakkauden, kauneuden ja hyvyden lähde, on heidän keskellään. Se on elämää koskaan ehtymättömänä ja ehyenä vailla kyyneleitä, kipua, sairautta ja kuolemaa. Meillä kristityillä on tällainen toivo. Mitä toisilla on?” (11).*

*”Paha saa palkkansa. Mutta millaisen? Kuinka meidän käy? Toki ymmärrämme, jos rattijuoppo, joka ajaa lapsen hengiltä, saa tuomion. Mutta tajuammeko kuinka monta lähimmäisen yliajoo ja heitteille jättöä on omalla tilillämme? Ehkä lähellämme on ihmisiä, jotka voisivat kertoa siitä enemmän. Kaukaisissa lähimmäisissä, maailman lapsissa heitä joka tapauksessa on. Emme ymmärrä, mitä on Jumalan poissaolo, koska Hän on läsnä kaikkien elämässä. Hän antaa aurinkonsa paistaa sekä tunnustajilleen että pilkkaajilleen.. Hän antaa rakastavia ihmisiä kaikille ja lähettää jonkun kuivaamaan kyyneleitä surun keskelle. **Mutta se, joka pyrkii eroon Jumalasta, saa mennä.** Helvetti on täydellistä eroa Jumalasta, kaiken lohdutuksen lähteestä. Vain yksi on tässä elämässä kokenut helvetin. Hän, joka huusi ristillä: ”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?” Tämä tapahtui siksi, ettei sinun koskaan tarvitsisi tulla Jumalan hylkäämäksi. **Jeesus ei tullut ensisijaisesti tuodakseen pientä kohennusta katoavaan elämäämme ja taitoa lähimmäissuhteisiin. Hän tuli siksi, että täällä kuollaan, ja sitten joudutaan helvettiin, ellei Pelastajaa ole.** Ihmisten kesken rikokset voidaan sopia, Jumalan edessä tarvitsemme sovittajan. Jotenkin tajuamme tuomion, sen ettei maailmankaikkeuden Herra voi katsoa läpi sormiensa läpi pahaa, muutoin järjestelmä romahtaisi. Eihän esivaltakaan voi sanoa rattijuopolle ja murhaajalle: ”Ei se mitään, erehdyksiä tulee kaikille.” Mutta se, että isä antaa anteeksi lapsensa yliajajalle! Jumalan armo on meille käsittämätöntä, vaikka itsellämmekin on kaikki sen varassa” (12).*

”Taivas on Jumalan ikuista ja täydellistä läsnäoloa., yhteyttä Häneen, joka on hyvyys, kauneus, rakkaus, ilo ja rauha. Sanat ovat haaleita ilmaisemaan taivasta.

Voit ajatella elämäsi onnellisinta hetkeä. Sitäkin himmensi moni asia, ei vähiten onnen hetkellisyys. Kaikki on taivaassa toisin ja erilaista. Toisaalta vanha on uuden siemen. Ylösnoussut Jeesus tunnistettiin, joskin ylösnousemusruumis oli ajan, paikan ja materian rajoituksista vapaa. On uusi taivas ja uusi maa, mutta kuitenkin taivas ja maa. Johannes Ilmestyksessään ja muut profeetalliset näkijät Raamatussa etsivät kuvaavimmat sanansa saatuaan nähdä taivasta, sellaista, mitä me emme vielä näe. On kaupunki, lasinen meri, katu, virta ja elämän puut hedelmineen kansojen terapiaksi” (13).

”Kirkon teologiien ja Raamatun selittäjien tulisi olla kuolemanrajan ylittämisen ja tuonpuoleisuuden asiantuntijoita. Papit ovat kuitenkin alkaneet hävetä helvettiä ja ujustella taivasta. Puhe ikuisesta kadotuksesta on Raamatun vastenmielisimpiä opetuksia. Puhe taivaasta sopii pyhäkouluun ja ehkä hautajaisiin. Pitäisikö niistä saarnata järkeville aikuisille? Rakas Jeesuksemme on kuitenkin Raamatussa se henkilö, joka eniten varoittaa kadotuksesta ja vakavimmin kehottaa kaikkia pyrkimään taivaaseen. Siellä, missä yritetään olla rakkaudellisempia kuin rakkauden Herra itse, päädytään piittaamattomuuteen ja armottomuuteen” (13).

”Onko iäisyysnäköala kadonnut horisontistamme? Onko uusi taivas ja uusi maa jäänyt vain lauluihimme? Ei ihme, jos mieliala on masentunut ja harmaa ja näköalattomuus vaivaa. Mitä enemmän pelastuksesta tulee tämänpuoleinen, vain ajallista elämää parantava, sitä tarkoituksettomammaksi ja turhemmaksi kaikki tulee.. On aivan eri asia olla matkalla johonkin, kuin olla matkalla ”ei mihinkään”. Vanhalla ja kuolevallakin on vielä jotakin, mitä odottaa. Jumalan lapsille paras on edesspäin” (13).

(nettikuva)